

بررسی تغییرات pH، Eh و روی محلول در طول دوره غرقاب و رشد برنج در دو خاک شالیزاری مختلف

حسن توفیقی و نصرت اله نجفی

به ترتیب استادیار گروه خاکشناسی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران و پژوهنده مرکز تحقیقات کشاورزی استان زنجان

مقدمه

برنج از محصولات مهم کشاورزی است که در شرایط غرقاب کشت می شود. غرقاب کردن خاک pH، Eh، EC و قابلیت استفاده عناصر غذایی مختلف را تحت تأثیر قرار می دهد. درک خصوصیات منحصر به فرد خاکهای غرقابی برای مدیریت خاک، کود و افزایش تولید برنج در یک منطقه معین دارای اهمیت است. از طرفی حضور ریشه های زنده گیاه ممکن است pH، پتانسیل ریداکس، شیمی کیلیتها و وضعیت بیولوژیکی خاک اطراف ریشه ها را تغییر دهد. اگرچه خصوصیات شیمیایی توده خاک برای رشد ریشه و قابلیت استفاده عناصر غذایی خیلی مهم هستند، ولی میزان جذب مواد غذایی در سطح ریشه بوسیله شرایط ریزوسفر تعیین می گردد. به عبارت دیگر تغییرات ایجاد شده بوسیله ریشه در ریزوسفر، تغذیه معدنی گیاه را تحت تأثیر قرار می دهد. تادانو و یوشیدا (۱۱) گزارش دادند که در دوره رشد فعال برنج، pH محلول خاک کاهش یافته و پس از رسیدن به یک حداقل در مراحل بعدی رشد دوباره افزایش می یابد. آنان همچنین مشاهده کردند که پتانسیل ریداکس محلول خاک در طول دوره رشد فعال برنج افزایش یافته و پس از رسیدن به یک حداکثر در مراحل بعدی رشد دوباره کاهش می یابد. فلنسا و فیشر (۴) نیز گزارش دادند که ریشه های برنج پتانسیل ریداکس تمام خاکهای مورد مطالعه را بطور قابل ملاحظه ای افزایش دادند. بگ و همکاران (۲) گزارش دادند که pH خاک ریزوسفر برنج بیش از دو واحد از pH خاک غیرریزوسفر کمتر است. آنان این کاهش را به دو عامل نسبت دادند: یکی، پروتونهای تولید شده بوسیله اکسایش آهن فرو و دیگری پروتونهای آزاد شده از ریشه ها به منظور متعادل نمودن جذب اضافی کاتیونها نسبت به آنیونها. با توجه به مطالب فوق الذکر هدف از انجام این مطالعه، بررسی تغییرات pH، Eh و روی محلول در دو خاک شالیزاری مختلف (اسیدی و قلیایی آهکی) در طول دوره غرقاب و رشد گیاه برنج می باشد.

مواد و روشها

بر اساس خصوصیات از قبیل pH، SP، درصد آهک و مقدار روی قابل استخراج با HCl یک مولار، یک نمونه خاک اسیدی (از شالیزارهای استان گیلان) و یک نمونه خاک قلیایی (از شالیزارهای استان مازندران) انتخاب گردید. نمونه های خاک از عمق ۰ تا ۲۵ سانتی متری برداشت و پس از انتقال به آزمایشگاه هواخشک شده، کوبیده و از الک ۲ میلی متری عبور داده شدند. نمونه های خاک در گلدانهای مخصوصی (برای هر خاک ۴ گلدان) از جنس PVC به قطر ۱۵ و ارتفاع ۳۰ سانتی متر ریخته شد. برای نمونه برداری از محلول خاک اطراف ریشه برنج، لوله مشبک نازکی از جنس PVC، بطور افقی در عمق ۷ سانتی متری از سطح خاک قرار داده شد و دور آن با پشم شیشه پوشانیده شد. از یک سر این لوله که در بیرون از گلدان قرار می گرفت، نمونه برداری از محلول خاک انجام می شد. گلدانها تا ارتفاع ۲۰ سانتی متری از خاک پرگردید و ۵ سانتی متر آب، روی خاک هر گلدان قرار داده شد. ۲ گلدان از ۴ گلدان مربوط به هر خاک، با نشاهای ۱۴ روزه رقم خزر نشاکاری شده و همه گلدانها در طول دوره رشد برنج، با ارتفاع ثابت آب بر روی خاک در شرایط گلخانه نگهداری شدند. در زمانهای مختلف با استفاده از سرنگ از محلول خاک گلدانها (کشت شده و نشده) بطور همزمان نمونه برداری می شد. اندازه گیری pH و Eh محلول خاک بوسیله دستگاه خاصی که طراحی و ساخته شده بود، در

اتمفسر ازت انجام می گرفت. سپس غلظت روی محلول خاک با استفاده از دستگاه جذب اتمی اندازه گیری می شد. داده های حاصل از آزمایش با استفاده از نرم افزار MSTATC مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

نتایج و بحث

اثر غرقاب: ۱-۱- Eh محلول خاک در هر دو خاک اسیدی و قلیایی آهکی پس از غرقاب به سرعت کاهش یافته و تقریباً پس از ۵ هفته نسبتاً ثابت باقی می ماند. که با نتایج گزارش شده بوسیله دکامدهی و ددتا (۳) مطابقت دارد. Eh محلول خاک قلیایی آهکی پس از حدود ۳۵ روز به مقادیر منفی می رسد و از Eh محلول خاک اسیدی کمتر می باشد.

۱-۲- pH محلول خاک اسیدی با pH اولیه ۶/۶ تا حدود ۲۰ روز پس از غرقاب به سرعت افزایش یافته، پس از آن در حدود $pH = 7$ نوسان می کند. افزایش pH خاکهای اسیدی پس از غرقاب بوسیله سایر محققان نیز گزارش شده است (۳ و ۶).

۱-۳- pH محلول خاک قلیایی آهکی با pH اولیه ۷/۴ پس از غرقاب افزایش یافته و پس از حدود ۱۰۰ روز به حدود ۸ رسیده و ثابت باقی می ماند که با نتایج گزارش شده بوسیله سریواستاوا و سریواستاوا (۱۰) مطابقت دارد. ولی اغلب گزارشها بیانگر کاهش pH خاکهای قلیایی، آهکی و سدیمی پس از غرقاب می باشد (۱۰).

۱-۴- روی محلول در آب در هر دو خاک اسیدی و قلیایی آهکی تا ۷ روز پس از غرقاب کاهش یافته سپس افزایش یافته دوباره روند نزولی پیدا می کند که با نتایج عامر و همکاران (۱) مطابقت دارد. بین داده های روی محلول و pH و Eh همبستگی معنی داری مشاهده نشد. به نظر می رسد تغییرات pH و Eh محلول به تنهایی نمی تواند تغییرات روی محلول را توضیح دهد.

اثر ریشه برنج: مقایسه میانگینهای دو تیمار با کشت و بدون کشت برنج با آزمون t نشان داد که:

۲-۱- ریشه برنج بطور معنی داری پتانسیل ریداکس محلول خاک را افزایش می دهد؛ که با نتایج گزارش شده بوسیله فلسا و فیشر (۴) و تادانو و یوشیدا (۱۱) مطابقت دارد. O_2 مورد نیاز ریشه های برنج، از طریق سیستم ایرانشیم از اندامهای هوایی به ریشه ها منتقل می شود. مقداری از این O_2 به ناحیه اطراف ریشه برنج انتشار یافته و باعث افزایش Eh می گردد.

۲-۲- ریشه برنج، pH محلول خاک اسیدی را بطور معنی داری افزایش و pH محلول خاک قلیایی آهکی را بطور معنی داری کاهش می دهد. به عبارت دیگر با کشت یک رقم برنج در دو خاک با pH اولیه مختلف، ریشه برنج pH محلول اطراف خود را بطور کاملاً متفاوت تغییر می دهد. گزارشهای زیادی حاکی از کاهش pH خاک بوسیله ریشه برنج می باشد (۹، ۵، ۲). پراساد و پاور (۷) گزارش دادند که ریشه های برنج pH خاکهای اسیدی را افزایش می دهند. افزایش pH خاک اسیدی در حضور ریشه برنج احتمالاً ناشی از ترشح یونهای OH^- و HCO_3^- بوسیله ریشه برنج است که تأیید این فرض نیاز به یک بررسی جداگانه ای دارد.

۲-۳- روی محلول در هر دو خاک اسیدی و قلیایی آهکی، در دو تیمار با کشت و بدون کشت برنج اختلاف معنی داری باهم ندارند. سازنگ و همکاران (۸) گزارش دادند که روی کل و لبایل (Labile) در خاک ریزوسفر برنج و خاک غیر ریزوسفر باهم اختلاف معنی داری نداشتند. شومن و ونگ (۹) گزارش دادند که غلظت شکل های مختلف روی در خاک ریزوسفر برنج و خاک غیر ریزوسفر باهم اختلاف معنی داری نداشتند.

منابع مورد استفاده

1. Amer, F., A.I. Rezk & H.M. Khalid. 1980. Fertilizer zinc efficiency in flooded calcareous soils. Soil Sci. Soc. Am. J. 44 : 1025 - 1030 .
2. Begg, C.B.M., G.J.D. Kirk, A.F. Mackenzie & H.U. Neuc. 1994. Root induced iron oxidation and pH changes in lowland rice rhizosphere. New phytologist, 128 : 469- 477.
3. Dekamedhi, B. & S.K. De Datta. 1995. Effect of green manure and prilled urea on the changes of electrochemical properties of soil under lowland rice. J. Ind. S.S.S. 43:572-577.

4. Flessa, H. & W.R. Fisher. 1992. Plant induced changes in redox potential of rice rhizosphere . *Plant & Soil*, 143 : 55 – 60 .
 5. Kirk, G.J.D. & J.B. Bajita. 1995. Root induced iron oxidation, pH changes and zinc solubilization in the rhizosphere of lowland rice. *New phytologist*, 131 : 129 – 137 .
 6. Konsten, C.J.M., N. Vanbreeman, S. Suping, I.B. Aribawa & J.E. Grenberg. 1994. Effects of flooding on pH of rice producing acid sulfate soils in Indonesia. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 58 : 871 – 883 .
 7. Prasad,R.&J.F.Power.1997.Soil fertility management for sustainable agriculture.CRC,US.
 8. Sarong, L.Q., D.R. Bouldin & W.S. Reid.1989.Total and labile Zn concentrations in water extracts of rhizosphere and bulk soils of oats and rice. *Comm. Soil Sci.Pl.An.* 20:271-289.
 9. Shuman, L.M. & J. Wang. 1997. Effect of rice variety on Zn, Cd, Fe and Mn content in rhizosphere and non-rhizosphere soil fractions.*Commun. Soil Sci. Plant Anal.* 28 : 23- 36.
 10. Srivastava, A.K. & O.P. Srivastava. 1992. Effect of waterlogging on pH changes and nitrat reduction in salt affected soils. *J. Indian Soc. Soil Sci.* 40 : 184 – 186 .
 11. Tadano, T. & S. Yoshida. 1978. Chemical changes in submerged soils and their effect on rice growth. P. 399 – 420 .In: *IRRI. Soil & Rice. Los Banos, Philippines.*
-